

1. kun tilinpäätösdirektiivi on täytäntöönpantu (tässä Saksan *Bilanzrichtliniengesetz*illä, jäljempänä BiRiLiG) ottamalla osa sen sisällöstä osaksi kaikkia elinkeinonharjoittajia koskevia kansallisia kauppaoikeudellisia tasesäännöksiä (tässä HGB:n 238 §:ää ja sitä seuraavia pykäläiä), vaikkei tilinpäätösdirektiivin johdanto-osassa ja 2 artiklassa mainittua oikean ja riittävän kuvan periaatetta (true and fair view) ole näiden osalta otettu sellaisenaan osaksi lakitekstiä (toisin kuin pääomayhtiöiden osalta HGB:n 264 §:n 2 momentissa ja 289 §:n 1 momentissa);

2. kun kansallisen vero-oikeuden (tässä Saksan *Einkommensteuergesetz*in (EStG) 5 §:n 1 momentin ensimmäinen virke, luettuna yhdessä *Körperschaftsteuergesetz*in (KStG) 8 §:n 1 momentin ja *Gewerbesteuergesetz*in (GewStG) 7 §:n kanssa) mukaan silloin, kun määritetään taseen laatimiseen velvollisten elinkeinonharjoittajien voittoa, lähtökohdaksi otetaan kauppaoikeudellisen hyvän kirjanpitolavan sovellettavuus ja

- a) kun hyvästä kirjanpitolavasta on säädetty (tilinpäätösdirektiivillä) yhdenmukaistetuissa, kaikkia elinkeinonharjoittajia koskevissa säännöksissä (HGB:n 238 § ja sitä seuraavat pykälät) tai
- b) kun kyse on pääomayhtiöitä koskevista erityisistä tasesäännöksistä (HGB:n 264 § ja sitä seuraavat pykälät);

3. kun kansallisessa vero-oikeudessa viitataan muussa yhteydessä kauppaoikeudellisiin tasesäännöksiin sisältyviin käsitteisiin ja arviointiperusteisiin?

II. Luottoriskien käsittely taseessa

1. Onko myönnettyjen ulkomaanluottojen arvoa korjattava taseessa maariskin (valuuttariskin, siirtoriskin) takia, ja onko tämä tehtävä niin, että samoin kuin taseen vastaavissa alennetaan ulkomaansaamisten arvoa (tilinpäätösdirektiivin 19 artikla ja 39 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta sekä HGB:n 253 §:n 3 ja 4 momentti), taseen vastattavissa tehdään varaus (tilinpäätösdirektiivin 20 artiklan 1 kohta ja HGB:n 249 §:n 1 momentin 1 virke) vieraisiin ulkomaanluottoihin liittyvien avaalien tai takuiden kaltaisista vastuusitoumuksista (tilinpäätösdirektiivin 14 artikla ja HGB:n 251 §, "risk subparticipation agreement")?

2. Onko edellytetyn tase-erien erikseen arvostamisen (tilinpäätösdirektiivin 31 artiklan 1 kohdan e alakohta ja HGB:n 252 §:n 1 momentin 3 kohta) kanssa yhteensopivaa se, että riskit otetaan huomioon varsinaisten erillisarvonkorjausten tai -varausten sijasta yleisinä arvonkorjauksina tai -varauksina, vaikka luottotappion aiheutuminen ei ole yksittäistapauksissa erittäin todennäköistä:

- a) Voidaanko sellaisen luottokelpoisuusriskin vuoksi, joka ei ole akuutti vaan pelkästään piilevä, tehdä yleinen arvonkorjaus, ja voidaanko tämä tehdä paitsi saamisen arvonlennuksen muodossa, myös avaalien tai takuun kaltaisten vastuusitoumuksien osalta tehdyn varauksen muodossa?
- b) Voidaanko sellainen maariski, jonka toteutuminen ei ole erittäin todennäköistä, ottaa huomioon yleisenä maakohteisena arvonkorjauksena (pauschalierte Einzelwertberichtigung, yleinen erillisarvonkorjaus), ja voidaanko tämä tehdä paitsi saamisen arvonlennuksen muodossa, myös avaalien tai takuun kaltaisten vastuusitoumuksien osalta tehdyn varauksen muodossa?

3. Onko sallittua tai pakollista, että maariski määritetään yrityksen omien liikesuhteiden, kokemusten ja tietojen perusteella tai toimialalla saatujen tietojen perusteella tai maaluokistusten perusteella tai nämä menetelmät yhdistämällä taikka jollain muulla tavalla?

4. Saadaanko riski ottaa huomioon myös silloin, kun

- a) riski oli olemassa jo tehtäessä sitä liiketoimea, johon riski liittyy, ja
- b) kun riski on monta kertaa suurempi kuin siitä saatava voitto tai tulo (tässä alle vuoden avaalikorko)?

5. Voidaanko maariski ja luottokelpoisuusriski ottaa mahdollisesti huomioon samanaikaisesti saman luoton osalta tekemällä arvonkorjaus tai varaus, ja onko nämä tehtävä yhdessä erässä vai erillisissä erissä?

6. Onko tällainen riskien samanaikainen huomioon ottaminen sallittua myös silloin, kun ensimmäinen niistä on arvostettu erikseen ja toinen taas yleisesti?

7. Onko riskien kahdenkertainen huomioon ottaminen vältettävissä asianmukaisesti sillä, että yhden riskin huomioon ottamisen jälkeen jäljelle jäävän riskin laskentaperusteeksi otetaan se määrä, joka saadaan vähentämällä luottomäärästä ensin mainittu riski?

III. Arvonselvennys (Wertaufhellung)

1. Onko tilinpäätösdirektiivin 31 artiklan 1 kohdan c alakohtaan bb alakohtaan sanamuodosta huolimatta arvonselvennyksenä otettava huomioon paitsi vastuiden kasvaminen, myös vastuiden pienentyminen?

2. Onko tilinpäätöspäivän ja taseen laatimispäivän välisenä aikana tapahtunut luoton kuoletus saamisen arvoa (taannehtivasti) selventävä seikka eikä vain sellainen arvoon vaikuttava seikka, joka vaikutukset liittyvät ainoastaan kuoletusvuoteen?

3. Kun arvonselvennykset koskevat kyseisen yrityksen kanalta suhteellisen vähämerkityksellisiä vastuita, voidaanko katsoa, että merkityksellinen ajanjakso ei pääty taseen allekirjoittamispäivänä tai tilinpäätöksen vahvistamispäivänä vaan sinä päivänä, jolloin kyseisen tase-erän arvostus on saatettu päätökseen?

Tribunale di Roman 1.7.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Armando Caterinoa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-311/99)

(1999/C 333/30)

Tribunale di Roma on pyytänyt 1.7.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

13.8.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Armando Caterinoa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan kysymykseen:

”Tarkoittaako yhteisön lainsäädännössä direktiivin 91/156/ETY⁽¹⁾ 12 artiklaan sisältyvä käsite ‘jätteiden kuljetaminen ammattimaisesti’ ‘muiden tuottamien jätteiden kuljettamista’, ottaen huomioon myös saman direktiivin 1 artiklaan sisältyvän ‘tuottajan’ käsitteen, ja tämän seurauksena, onko kyseisen direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettu lain 426/1998 1 §:n 19 momentti yhteensopiva edellä mainittujen yhteisön säännösten kanssa.”

(¹) Jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32).

Ismeri Europa Srl:n 24.8.1999 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-277/97, Ismeri Europa Srl vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 15.6.1999 antamasta tuomiosta

(Asia C-315/99 P)

(1999/C 333/31)

Ismeri Europa Srl, kotipaikka Rooma, on valittanut 24.8.1999 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-277/97, Ismeri Europa Srl vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 15.6.1999 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat asianajajat Sergio Ristuccia ja Gian Luigi Tosato, Rooma.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-277/97 15.6.1999 antaman tuomion;
- hyväksyy valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset ikään kuin ne olisi tässä toistettu;
- velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen korvaamaan valittajalle molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ismeri riitauttaa kyseessä olevan tuomion EY:n perustamissopimuksen 225 artiklan sekä EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ja muiden sovellettavien normien mukaisesti seuraavilla perusteilla:

1. kantajan vahingoksi tapahtuneet menettelyvirheet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sillä todistajia ei määrätty kuultavaksi eivätkä selvittämistoimet olleet riittävät;

2. yhteisön oikeuden rikkominen, sillä kontradiktorista periaatetta on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset;
3. erään ratkaisevan seikan osalta ratkaisematta jättäminen;
4. yhteisön oikeuden rikkominen kunnianloukkauksen osalta ja perustelujen puutteellisuus;
5. tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla tapahtuneeksi väitetyn etujen sekoittumisen osalta, perustelujen puutteellisuus ja virheellinen oikeudellinen luonnehdinta;
6. tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla siltä osin kuin on kyse tapahtuneeksi väitetystä Ismerin edustajien haluttomuudesta erota ARTM:n (Välimeren alueen verkostojen yhteistyöelin) johtokunnasta ja perustelujen puutteellisuus.

Bundesfinanzhofin 15.7.1999 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Burgdorf vastaan Hans-Georg Fischer

(Asia C-332/99)

(1999/C 333/32)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 15.7.1999 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 27.8.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Finanzamt Burgdorf vastaan Hans-Georg Fischer ennakkoratkaisua direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ tulkintaa koskeviin seuraaviin kysymyksiin:

1. Johtavatko (ilman veron vähentämisen oikeutta) hankittuun henkilöautoon jälkikäteen tehdyt (veron vähentämiseen oikeuttavat) kori- ja lakkaustyöt, kun kyseinen auto luovutetaan yrityksestä siihen, että
 - a) kyseistä ajoneuvoa on pidettävä direktiivin 5 artiklan 6 kohdan mukaisena tavarana, joka oikeuttaa arvonlisäveron osittaiseen vähennykseen, vai siihen, että
 - b) myöhempiä kustannuksia on pidettävä tavarana ainesosina, jotka ovat oikeuttaneet arvonlisäveron vähentämiseen?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: mihin verotus kohdistuu direktiivin 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla tavarana luovutuksena yrityksestä:
 - a) henkilöautoon palvelujen suoritukset (kori- ja lakkaustyöt) mukaan lukien vaiko
 - b) vain palvelujen suoritukseen (kori- ja lakkaustyöt)?
3. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko veron perusteena tämän johdosta direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kyseisen (taikka samankaltaisen) henkilöauton ostohinta, johon on lisättävä korjaussuoritusten hinta kulloinkin siihen hintaan, joka todetaan tavarana luovutushetkellä, vai vain suoritettujen (veron vähentämiseen oikeuttavien) korjauspalvelujen hinta?